

Defensor acèrrim dels trets diferenciadors del món rural, Ramon Pastó no dubta en afirmar que els Consells Comarcals han sigut “un experiment molt positiu per poder mantenir la personalitat dels pobles. Han servit per centralitzar serveis que els municipis petits no poden mantenir, però respectant sempre els Ajuntaments. És la millor manera d’evitar sistemes com l’alemany on s’han dedicat a reunir pobles per anar consolidant ens més potents, econòmicament parlant, però absolutament despersonalitzats”. Fa 18 anys que Pastó és alcalde de Bellvís i si d’alguna cosa està orgullós és de pensar que els seus convilatans, igual que ell, lluiten per mantenir les tradicions i el caràcter propi del poble. Fins i tot en parlar es preocupa d’utilitzar una quantitat de paraules i girs propis del pla d’Urgell “dic algues perquè m’entenguis però allà en diem senill; dic sargantana, però allà en diem sangartilla”. És per a tot això també, que no està conforme amb el nou sistema d’ensenyament (ESO) ja que “als 12 anys el nens encara són massa petits per sortir fora. Això ens desmuntarà els pobles”. De fet, i aprofitant que Bellvís compta amb unes escoles prou arranjades, el batlle va proposar a la Conselleria d’Ensenyament que es pogués fer al municipi com a mínim el primer cicle de l’ESO (fins als 14 anys), però la resposta va ser negativa. Malgrat això, confia que el PP “sigui valent i faci la reforma de la reforma. Si no és així, crec que baixarà el nivell cultural i no és que en sobri gaire”.

Bellvís és un municipi de 2.300 habitants, dedicat fonamentalment a l’agricultura i la ramaderia, situat en el centre geogràfic d’un triangle imaginari format per Lleida (a 18 km), Balaguer (a 20 km) i Mollerussa (a 15 km). De fet, explica Pastó, **“només ens queda pendent el projecte de la carretera que va dels Arcs a Vallfogona de Balaguer i els temes referents a vies de comunicacions estaran definitivament solucionats”**. L’emplaçament és privilegiat ja que té ben a prop qualsevol centre d’activitat econòmica i manté, d’altra banda, el caràcter rural i tranquil d’un municipi que compta amb un sòl municipal que no posa mai multes.

Quan el nou batlle es va fer càrrec del municipi l’any 1979, després de guanyar les primeres eleccions democràtiques, el problema més greu que tenia Bellvís era el de l’aigua. **“El canal de l’Urgell és una obra enorme que rega 70.000 ha i dona aigua potable a 86 pobles, però té problemes de potabilitat. La primera obra important de l’Ajuntament va ser la construcció d’una estació depuradora que es va inaugurar l’any 1983”**. Després van venir les obres de pavimentació del passeig d’Urgell que van costar més de 75 milions, la

construcció del poliesportiu i la instal·lació del consultori, per citar les més emblemàtiques. Actualment, els serveis i infraestructures bàsics estan coberts i fins i tot el municipi s’ha fet càrrec de la rehabilitació de l’antic convent de les monges de la Sagrada Família per muntar-hi el Casal Cultural. Aquesta entitat, a més a més de servir com a lloc d’esbarjo, ofereix un servei de ludoteca, escola municipal de música (piano i violí), tallers de manualitats, etc. Ramon Pastó destaca en aquest sentit la gran participació de la gent en qualsevol iniciativa ludicoesportiva i cultural **“des de l’Ajuntament procurem també emprendre accions per engrescar la gent. Les alumnes del taller de ceràmica, per exemple, van fer els mosaics amb els noms i números de tots els carrers de Bellvís”**. Respecte a les festes, una tradició que ha passat de generació en generació descriu l’aparició de la Mare de Déu de les Sogues a un pagès l’any 1190 i des d’aleshores el poble va ser el centre de veneració de tota la comarca passant a celebrar-se, per aquest motiu, la festa major el 26 d’octubre. També atrau prou gent la festa de la mare de Déu d’agost i el Cros Comarcal Vila de Bellvís que convoca anualment entre 300 i 400 nens.

Com a curiositat cal esmentar que un dels projectes immediats del consistori és el muntatge d’un aquari que comptarà amb més de cent varietats de peixos de riu i de mar. D’entre aquests animals hi haurà un protagonista **“un tauró per al qual s’ha construït una piscina de 40.000 litres d’aigua de mar”**. Aquesta i altres iniciatives organitzades a nivell comarcal intenten atraure forasters que s’interessin pel pla d’Urgell i facin rendible tota la xarxa de serveis d’hostaleria i restauració de la zona. També està previst, encara que això depèn totalment de la iniciativa privada, la construcció d’un parc d’animals exòtics.

Encara que la intenció de Ramon Pastó és deixar l’alcaldia **“ja hi porto molts anys i a més a més la meva feina d’empresari agrícola em reclama”**, ho fa amb certa recança però amb la il·lusió d’haver satisfet la seva vocació de servei. Marxarà de l’Ajuntament deixant un municipi molt diferent del que es va trobar, en part perquè els temps han canviat molt, en part per la seva tasca i la del seu equip al front del consistori. En Ramon Pastó tornarà a ser en Ramon de Ca la Viuda, sense cap càrrec afegit, i amb els mateixos amics de sempre **“si d’alguna cosa estic content és que en 18 anys no he tingut cap problema. En aquest món el diàleg és vital. S’ha de convèncer, no vèncer, i això m’ha servit per no enfrontar-me mai a ningú, a nivell personal”** i afegim nosaltres, **“la qual cosa ja és un mèrit”**.



**Ramon Pastó Salvia** - Bellvís - 2.167 hab. (el Pla d'Urgell)